

זהו שפטותיך עז חמימים היא למחזיקים בה, לא תלין בו נבלתו, שהוא החטא שחתא ביום, לא תלין עמו בלילה, שמיד ישוב בתשובה, כמו שברוא בעלי המשנה, אם ראת פלמיד חכם שחתא ביום, אל תהרר אחורי בלילה, שודאי עשה תשובה. (שםא עשה תשובה, שמא עלה ברעתרין אלא תאמר וראי עשה תשובה).

ויעוד לא תלין נבלתו על העז - זה תלמיד חכם, נבלתו - זו בת עם הארץ שהיא רמש, שאם אתה תוליה אותה בו - או קוברה או קוברתו, וזה כי קבור תקברנו, כי קבור - הוא אותה, או תקברנו - היא אותו, ואsha זו לא נקראת התווג והיחוד שלו, אלא היא כמsha תלי עליון, ונשומ בך כי קללה על צוארו, ונשומ בך כי קללה אלהים פלווי, שהוא קללה שהורגת אותו או מביאה אותו לידי עניות.

דבר אחר לא תלין נבלתו על העז - זו שבת, שירש בה אדם נשמה יתרה, לא צrisk להראות לפניה הנפש ששלוטה באדם בימوت ה החל במלאכה שאסורה בשבת, אלא קבור תקברנו ביום ההוא, שלא תורה לפני זכור ושמור של שבת, ובשבילה נאמר של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומדת עליון ארמת קדש הוא, ולא תטמא את ארמتك, שנשמה יתרה היא ארץ ישראל שלמעלה, ארמת קדש, שנאמר בה קדש ישראל ליהו".

ויעוד לא תלין נבלתו על העז - זה אדם שהוא נבל, עלייה אמר כל המעד תלמיד שאינו בגון כאלו מעמיד אשרה, ומושום זה לא תלין נבלתו על העז, שהוא

דכתייב (משל ג'ח) עז חמימים היא למחזיקים בה, לא תלין בו נבלתו, דאייה חובה דחוב ביומה, לא תלין עמיה בלילה, דמיך יתוב בתויבתא, כמה דאויק מוה מאירי מתניתין אם ראית תלמיד חכם שחתא ביום אל תהרר אחורי בלילה, דודאי עשה תשובה, (נ"א שם עשה תשובה, שמא

סלקא דעתה, אלא אמא וראי עשה תשובה).

ויעוד לא תלין נבלתו על העז, דא תלמיד חכם, נבלתו דא בת עם הארץ דאייה ריחשא, דאם אנט תליא לה בית, או קוברה או קוברתו, ודא איהו (דברים כא כט) כי קבור תקברנו, כי קבור הוא לה או תקברנו אייה ליה, ואותה דא לאו אקרי זוגא ויחוקא דיליה, אלא איה במטולא מליא עליה, בחריה קשיר על קדיליה, ובגין דא (שם) כי קללה אלהים פלווי, דאייה קללה, דקטיילת ליה או אייתי ליה לידי עניותא.

דבר אחר לא תלין נבלתו על העז, דא שבת, דירית בית בר נש נשמה יתרה, לא צrisk לאתחויזא קדרמה נפשא דשלטא בבר נש בימיין החול, במלאה דאייה אסורה בשבת, אלא קבור תקברנו ביום ההוא, שלא אתחזיא קדם זכור ושמור דשבת, ובגינה אמר (שמות ה ח) של בעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומדת עליון ארמת קדש הוא, (דברים כא כט) ולא תטמא את ארמتك, דנסמכתא יתרה ايיה ארץ ישראל דלעילא, ארמת קדש, דאטמר בה (ירמיה ב) קדש ישראל ליהו".

ויעוד לא תלין נבלתו על העז דא בר נש דאייה נבל, עלייה אמר בטל ממעמיד תלמיד דלאו איה הגון באלו ממעמיד אשרה, ובגין דא לא תלין נבלתו על העז דאייה עז חמימים. דבר אחר לא תלין